

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość IV > Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

WARTOŚĆ IV

Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

II. PROSPEKT WARTOŚCI

2.1. CEL OGÓLNY

Rozwój społeczny

2.2. CEL SZCZEGÓŁOWY

Aktywność w środowisku

Umiejętność kontaktowania się z rówieśnikami

2.3. CEL WYCHOWAWCZY

Wysztalcenie postawy altruistycznej

2.4. PROPONOWANE TEMATY

- Wspólne przebywanie i zabawy w gronie grupy blokowej, podwórkowej.
- Czy znam wszystkich moich sąsiadów, rówieśników?
- Czas i pomysły przeznaczone na budowanie wspólnoty blokowej, podwórkowej.
- Wpływ rówieśników na moje postępowanie.

2.5. ZADANIA DLA UCZNIĄ, SAMOWYCHOWANIE

Normy

- Osoby mieszkające wokół mnie są moimi znajomymi.
- Wszystkie dzieci i młodzież z mojego bloku, podwórka są moimi kolegami.
- Należy zorganizować czas, aby przebywać z kolegami i koleżankami, z bloku lub podwórka.

Zasady

- Ze wszystkimi się witam i nawiązuję krótki dialog.
- Nie wyłączam nikogo z grona znajomych.
- Chętnie przebywam z moimi kolegami, koleżankami.

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość IV > Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

- Rozmawiam z rodzicami na tematy społeczne.

2.6. ZADANIA DLA RODZICÓW

- *Normy*
- Wszystkie dzieci w bloku, na podwórku moralnie są moimi dziećmi.
- Powinno się mieć poczucie odpowiedzialności za wszystkich mieszkańców, a szczególnie za młodzież i dzieci.
- Należy reagować na złe zachowanie, a pochwalać dobre.

Zasady

- Staram się nawiązywać kontakt z dziećmi i młodzieżą z mojego bloku, podwórka.
- Pomagam w organizowaniu wspólnych spotkań, zabaw, wycieczek.
- Obserwuję, co dzieje się w środowisku blokowym, podwórkowym.
- Rozmawiam z domownikami na tematy społeczne.

2.7. ZADANIA DLA SZKOŁY, WYCHOWAWCY

Normy

- Środowisko rówieśnicze pełni ważną funkcję wychowawczą.
- Nauczyciel ma pośredni wpływ na środowisko uczniów poprzez kształtowanie ich postaw.
- Środowisko pozaszkolne ma duży wpływ na wychowanie.

Zasady

- Znam środowisko, z którego pochodzą moi uczniowie.
- Obserwuję grupy środowiskowe uczniów.
- Podejmuję z rodzicami wspólne zadania wychowawcze.
- Spędzam z innymi swój wolny czas.

2.8. SPOSÓB REALIZACJI

Proponujemy uczniom konkurs z atrakcyjnymi nagrodami na pomysł i realizację inicjatywy aktywizującej ich małą wspólnotę lokalną – blok, kamienicę. Może być to wystawa starych fotografii ze zbiorów mieszkańców kamienicy; może – zaadaptowanie często niewykorzystanej części wspólnej budynku (suszarnia, magazyn) na miejsce

Program wychowawczy > Klasa II > Wartość IV > Dynamiczna i pozytywna grupa podwórkowa, blokowa

cyklicznych spotkań. Dobrym miejscem spotkań są obiekty sportowe, boiska, tereny rekreacyjne, skwery, parki. Jeśli młodym ludziom spodoba się ten pomysł, później sami będą wychodzić z inicjatywą.

2.9. OSIĄGNIĘCIA, EFEKTY

Nastąpiło wspólne poznanie się młodzieży, dzieci, rodziców i wychowawcy w środowisku podwórkowym, w bloku, w miejscu wspólnego zamieszkania¹. Integracja małych wspólnot lokalnych staje się możliwa dzięki inicjatywom wychodzącym od młodych i od rodziców. Wspólne działania przyczyniają się do zacieśniania znajomości, więzi koleżeńskich, sympatii.

2.10. ZAGROŻENIA

Możliwy jest całkowity brak kontroli nad środowiskiem blokowym, podwórkowym. Pojawia się obawa i strach otoczenia w przypadku złego zachowania młodzieży. Grupy blokowo-podwórkowe są pod wpływem agresywnych i wulgarnych grup patologicznych². Brakuje umiejętnego zorganizowania wolnego czasu. Środowisko dorosłych jest bezradne wobec agresywnego zachowania grup blokowych i podwórkowych. Taki grupy mogą terroryzować okolicę.

¹ „Braterski dialog ludzi dokonuje się jednak nie przez postęp, lecz głębiej, we wspólnocie osób, która wymaga wzajemnego poszanowania ich pełnej godności duchowej. Objawienie chrześcijańskie oferuje wielką pomoc w budowaniu wspólnoty osób, a równocześnie doprowadza nas do głębszego zrozumienia praw życia społecznego, które Stwórca zapisał w duchowej i społecznej naturze człowieka”. KDK 23.

² „Wśród młodzieży w niektórych środowiskach szerzy się narkomania. Młodzi ludzie używają środków, które są straszliwe w skutkach i powodują zmiany dziś nieuleczalne. Mamy dwudziestoletnich młodzieńców i dziewczyny, które muszą umierać, bo ich organizm niszczy narkotyki. Ostrzegamy każdego młodego człowieka, żeby nie niszczył w sobie daru Bożego. Wytwarza się ten nałóg w kręgach młodzieży, w grupach przez jakąś ciekawość, gdy źli ludzie, którzy na tym zarabiają, podsuwają narkotyki”. J. Glemp, *Prymas Polski do młodzieży...*, dz. cyt., s. 121.